

Sygn. akt III Ca 466/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia Sądu Okręgowego Magdalena Balion - Hajduk

Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędzia Sądu Okręgowego Marcin Rak

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2021r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Ż.

z dnia 29 lipca 2019r. sygn. I C 624/19

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz powódki rentę w kwocie po 1424 (jeden tysiąc czterysta dwadzieścia cztery) złote miesięcznie płatną do 10 – go dnia każdego miesiąca począwszy od sierpnia 2019r. i oddala powództwo w pozostałej części;**
- 2. oddala apelację w pozostałym zakresie;**
- 3. nie obciąża powódki kosztami postępowania odwoławczego.**

SSO Marcin Rak SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 466/20

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ż. wyrokiem z 29 lipca 2019 roku oddalił powództwo A. S. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę renty z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 3.693,34 zł, do 10 dnia każdego miesiąca na rachunek bankowy powódki wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia w płatności, począwszy od 9 lipca 2018 roku i nie obciążył powódki kosztami procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że 15 listopada 2015 roku powódka A. S. uległa wypadkowi komunikacyjnemu, w wyniku którego doznała wielomiejscowych obrażeń ciała. Sprawca wypadku był ubezpieczony w pozwanym towarzystwie. Na podstawie ugody z dnia 18 sierpnia 2016 roku pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. wypłacił powódce zadośćuczynienie i odszkodowanie w kwocie 258.025,95 zł. Ponadto w okresie od dnia 1 lipca 2016 roku do dnia 31 stycznia 2018 roku pozwana dobrowolnie wypłacała powódce rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 2.868 zł. Pismem z

dnia 26 lutego 2018 roku pozwana w oparciu o analizę dokumentacji zgromadzonej w aktach szkody oraz wydaną opinię lekarza orzecznika (...) utrzymała dalszą płatność renty z tytułu zwiększonych potrzeb, lecz w kwocie 1.244 zł miesięcznie, począwszy od 1 marca 2018 roku. Następnie, na skutek wezwania do zapłaty, skierowanego przez powódkę, pismem z dnia 27 lipca 2018 roku ubezpieczyciel podwyższył rentę od dnia 1 marca 2018 roku do kwoty 1.424 zł. Na kwotę tę złożyły się kwota 954 zł – z tytułu opieki, kwota 325 zł - z tytułu kosztów leczenia i kwota 145 zł - z tytułu kosztów dojazdów. Pozwany uznał, iż powódka wymaga opieki innej osoby w zakresie 3 godz. dziennie oraz 4 godz. tygodniowo na wizyty u lekarza. Pozwany przyjął koszt opieki 9 zł za godzinę. Ponadto pozwany uznał, iż składnikami renty są koszty lekarstw (D. chr. 500 90/tabł/miesiąc – 68,19 zł, M. 1,2 60/tabł/miesiąc – 42,55 zł, R. 30/tabł/miesiąc – 26,76 zł) oraz zakupu pieluchomajtek – 187,50 zł.

Stan powódki uniemożliwia jej samodzielny kontakt ze światem zewnętrznym, wymaga opieki osób trzecich w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. zakupy, przygotowywanie posiłków, pranie, przyjmowanie leków itp. Powódka nie jest w stanie kierować swoim postępowaniem ani załatwiać samodzielnie swoich spraw osobistych i majątkowych. Powódka wymaga przyjmowania leków i korzystania z pieluchomajtek.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. z dnia 10 września 2018 roku, w sprawie o sygn. akt II Ns 80/18 powódka została ubezwłasnowolniona całkowicie.

Sąd Rejonowy w oparciu o art. 444 § 1 i 2 k.c., art. 907 k.c. oraz art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.p.c. uznał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie wobec niewykazania roszczenia, choć bezsporny w sprawie był fakt odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia z dnia 15 listopada 2015 roku, w którym powódka została poszkodowana.

Pozwany wypłaca powódce rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w wysokości 1.424 zł. Powódka nie wykazała natomiast, by renta miała wynosić 3.693,34 zł.

Powódka, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie zgłosiła odpowiednich dowodów na okoliczność stanu zdrowia, konieczności pomocy osób trzecich i niezbędnego wymiaru tej pomocy, konieczności przyjmowania lekarstw, rodzaju tych lekarstw i wysokości kosztów z tytułu ich zakupu. Jedynymi dowodami przedstawionymi przez powódkę na wykazanie zasadności powództwa są paragony fiskalne i dwie faktury dotyczące zakupu lekarstw, opinia psychologiczno-psychiatryczna, sporządzona do sprawy o sygn. akt II Ns 80/18, dokumentacja zgromadzona w aktach szkody pozwanego i przesłuchanie opiekuna prawnego powódki. W ocenie Sądu I instancji dowody przedstawione przez powódkę były niewystarczające do uznania zasadności powództwa, w szczególności wobec kwestionowania roszczenia przez stronę pozwaną.

Z dołączonej opinii psychologiczno-psychiatrycznej wynika jedynie, że powódka wymaga pomocy osób trzecich w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. zakupy, przygotowywanie posiłków, pranie, przyjmowanie leków, itp. Nie wynika z niej jednak, w jakim wymiarze czasowym powódka wymaga pomocy osób trzecich. Nadto z dołączonych paragonów fiskalnych także nie wynika, iż zakupione leki przeznaczone były wyłącznie dla powódki, bowiem nie zostało wykazane, jakie konkretnie leki powódka obowiązana jest zażywać stale i jaki jest koszt tych leków.

Strona powodowa nie przedstawiła żadnej dokumentacji medycznej dotyczącej stanu zdrowia powódki (pomimo, iż powódka przechodziła regularnie badania, co wynika z przesłuchania opiekuna prawnego), zapisywanych lekarstw i częstotliwości ich przyjmowania. Nie wniosła również o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych na te okoliczności.

O kosztach Sąd Rejonowy orzekł na zasadzie art. 102 k.p.c.

Powódka w apelacji zarzuciła naruszenie przepisów postępowania tj.:

- art. 6 k.c., które miało wpływ na wynik sprawy przez niewłaściwe określenie ciężaru dowodowego stron i uznanie, że to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania okoliczności niekwestionowanych przez stronę pozwaną,

- art. 229 k.p.c. przez brak uwzględnienia kwestii przyznanych przez stronę pozwaną,

- art. 232 zd. 2 k.p.c. przez brak uzyskania dowodu z opinii biegłego, w sytuacji gdy do rozstrzygnięcia sprawy konieczne były wiadomości specjalne,

- art. 233 § 1 k.p.c. przez brak uwzględnienia całokształtu okoliczności sprawy, składanych oświadczeń i informacji,

- art. 278 § 1 k.p.c. przez niedopuszczenie dowodu z opinii biegłych w sytuacji, gdy do rozstrzygnięcia sprawy konieczne były wiadomości specjalne,

Naruszenie przepisów prawa materialnego art. 444 § 1 i 2 k.c. przez jego niezastosowanie.

Powódka wniosła o zmianę wyroku i uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania, podnosząc że zarzuty apelacji nie są słuszne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu I instancji oraz podstawę prawną i unikając zbędnych powtórzeń przyjmuje je za własne. Zasadnym okazał się zarzut naruszenia art. 229 k.p.c. przez brak uwzględnienia kwestii przyznanych przez stronę pozwaną. Pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za skutki wypadku, jakiemu uległa powódka i wypłaciła jej bez procesu sądowego stosowne zadośćuczynienie. Pozwana wypłacała też powódce rentę z tytułu zwiększonych potrzeb najpierw w kwocie 2868zł wypłacana do 31 stycznia 2018r. , a potem od 1 marca 2018r. po 1424zł. Pozwana w toku procesu potwierdziła wypłacanie powódce renty w tej wysokości i przyznała, że koszty związane ze zwiększonymi potrzebami wynikającymi ze skutków wypadku, któremu uległa 15 listopada 2015r. mieszczą się w kwocie 1424zł. Skoro pozwana przyznała te okoliczności brak było podstaw do oddalenia powództwa w całości.

Zgodnie z art. 444 § 1 i 2 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu (§ 1). Jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty (§ 2).

Z tych względów Sąd Okręgowy na mocy art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i zasądził na rzecz powódki rentę miesięczną w kwocie 1424zł począwszy sierpnia 2019r. płatną do dnia 10 –go każdego miesiąca albowiem z zeznań opiekuna prawnego powódki złożonych przez zamknięciem rozprawy przez Sąd Rejonowy wynikało, że pozwana wypłacała rentę w tej wysokości za okres do lipca 2019 r. włącznie.

W pozostałym zakresie zarzuty apelacji nie mogły odnieść skutku.

Powódka domagała się zasądzenia renty w kwocie 3 693,34 zł miesięcznie w miejsce dotychczas wypłacanej renty w wysokości 1424 zł. Zarówno w pozwie jak i w toku procesu nie przejawiała żadnej inicjatywy dowodowej, zmierzającej do wykazania, że jej potrzeby zwiększone na skutek wypadku zamykają się taką kwotą żądanej renty. Strona pozwana poza wyżej podanymi okolicznościami wnosila o oddalenie powództwa o zasądzenie renty w żądanej w pozwie wysokości.

Powódka, jako strona inicjująca proces, jest obowiązana do udowodnienia wszystkich twierdzeń pozwu, w oparciu o które sformułowała swoje roszczenie. Powinność taka wynika wprost z treści art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody

dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi strona powodowa.

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, iż to na powódce ciążył obowiązek wykazania zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. zwiększonych potrzeb związanych z wypadkiem i dotyczy to nie tylko wysokości ponoszonych kosztów ale także ich związku z obrażeniami i schorzeniami wynikającymi z wypadkiem jakiemu uległa w 2015r. Sąd Rejonowy prawidłowo wskazał, że powódka reprezentowana przez fachowego pełnomocnika nie przedstawiła w toku postępowania przed sądem I instancji żadnych dowodów jak np. – dokumentacja medyczna które wykazywałyby zasadność roszczenia. Wbrew zarzutom procesu Sąd Rejonowy nie był uprawniony do poszukiwania dowodów czy przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych z urzędu. Żadna ze stron takiego wniosku nie złożyła, a działanie sądu z urzędu w okolicznościach niemniejszej sprawy, gdy obie strony są reprezentowane przez fachowych pełnomocników naruszałoby zasadę kontrydiktoryjności procesu.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze, na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację w pozostałej części jako nieuzasadnioną. O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążając powódki kosztami postępowania odwoławczego z uwagi na charakter sprawy, sytuację zdrowotną i życiową powódki.

SSO Marcin Rak SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Leszek Dąbek